

Redakcja: Kraków, ulica Filipa L. 11.
 Administracja: Kraków, Długa L. 5.
 Adres na telegramy: Naprzód, Kraków.
 Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
 Odsyłka 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
 granica 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
 70 ctm. amerykań.
 Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h.

Numer 8 h, poświęcony 4 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęcone o godzinie 9 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia L. 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadane od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.
 Złotoczniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamieszcujących, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Tantalowe męki.

Demokraci mają większość w Kole. Jest tam aż 29. Chcą więc rządzić i kierować polityką Koła polskiego i polityką całego kraju. Ale ta większość, to w znacznej części posłowie, wybrani za pieniądze „Rady narodowej”, wybrani poparciem konserwatystów i klerykałów, wybrani ośustwem i rozbojem wyborczym. Dopóki demokraci służyli konserwatystom, byli od nich zależnymi, dopóty oburzenie ludu wracało się przeciw konserwatystom. Teraz, gdy te dawne służy mają się stać panami, zwraca się niechęć i krytyka społecznych warstw przeciw „drabinkarzom” demokratycznym, którzy szli dotąd służalcstwem ku górze.

A już w odzowie demokratów pp. Główni, czy Kolischer, czy Leo cię się najgorszą sławą; jeden nikczemną magogią, drugi przekupstwem, trzeci ośustwem wyborczym wzbudzili w uczciwych ludziach obrzydzenie i pogardę. Nie dziwnego więc, że ani wiejska ani miejska ludność nie ma najmniejszego powodu cieszyć się zwycięstwem „demokratów”, którzy dla kariery podeptali wszelkie względy. Zbrodnię przez nich popełnioną pszcza się i mścić się będą coraz srożej. W kraju zbyt dobrze ich znają, żeby im wybaczyć powrodozenia, a w Wiedniu grozi im prost kłeska, gdyby — ludowcy wstąpili do Koła i zmienili demokratyczną większość na mniejszość. Niczego się więc tak nie lekają, jak pomnożenia liczby członków Koła! Oni, którzy zawsze ludowcom perswadowali, żeby tylko weszli do Koła, dzisiaj boją się ich, jak dyabeł święconej wody. Dlaczego? Bo ponad swoje puste rzeszy o „solidarności” stawiają wyżej swoje godności i urzędy.

Dziś mają cztery głosy więcej, niż inne partie, jutro mieliby o kilkanaście głosów mniej!

I gdyby konserwatyści Koła nie byli bankrutami, gdyby klerykali jego nie prowadzili wprost błazeńskiej polityki Pastora, wówczas w Kole zgnieliby karyerowiczów demokratycznych.

Ale to „gdyby” dławić musi ludowców. Nie mogą oni przecież zapomnieć, że sojuszy ich w Kole polskim z konserwatystami, to skrupowanie się w walce o sejmową reformę wyborczą, która oczekuje wkrótce całą opozycję w kraju.

I głosem przestrogi dla ludowców powinno być, że organ Podolaków „Gazeta

narodowa” — „napawa się otuchą” z powodu możliwości wstąpienia ludowców do Koła!...

Jeżeli ludowcy pragną normalnych stronnictw w kraju, jeżeli walczyć chcą z kłamstwem i oszustwem partyjnym — wprowadzonym przez narodowych demokratów — wówczas muszą się zaważyć przed równie kłamliwą zgodą Stapińskiego z Kozłowskiem i z Pastorem.

To nadaje całej dzisiejszej sytuacji znamie na przyszłość. Jeżeli ludowcy poprzeczają konserwatystom, zaprzeczają interesy ludu w sejmowej reformie wyborczej. Jeżeli ich nie poprzeczają, dopuszczają do wzrostu i potęgi karyerowiczów demokratycznych. Choć z góry wiedzieć można, że potęga ta nie na dłuższą metę i zachwieje się przy najbliższych wyborach.

Wprawdzie pozostają jeszcze umowy, obiecujące to i owo ludowcom. Ale w pakty tego rodzaju nie należy zbyt wierzyc.

Nie myślimy oczywiście udzielać żadnych rad ludowcom. Chcemy tylko zaznaczyć, że zdajemy sobie sprawę z powikłanej sytuacji w Wiedniu i że z każdej kombinacji na przyszłość wyciągniemy dla ludu roboczego odpowiednie konsekwencje. — Zwalczać musimy zarówno konserwatywno-klerykalnych, jak i oszukańczo-demokratycznych przyszłych „władców” kraju.

Listy z Rosji.

Petersburg, 9 listopada.

Rozkład państwa. — Prof. Muromcew o trzeciej Dumie. — Program działalności czarnosecińców w trzeciej Dumie. — Program październikowców. — Program kadetów.

Rezultaty wyborów oddziaływały na liberalnych zwolenników ruchu wolnościowego przynębiająco. Z jednej strony reakcyjna Duma, z drugiej reakcyjny rząd, a obok tego reakcja, ogarniająca coraz szersze koła społeczeństwa.

Pesymizm ogarnia nawet takie organy, jak ciche, spokojne, akademicko-liberalne „Russkija Wiedomosti”. W każdej dotychczasowej sytuacji umiał ten dziennik znaleźć stronę dodatnią, objawy pocieszające. A teraz?

Posłuchajmy:

„Czy jest u nas jakakolwiek gałąź administracji, która nie znajdowałaby się w stanie zupełnego rozstroju? Co możemy powiedzieć o administracji prowincjonalnej? Do jakiego strasznego upadku doszło

nasze sądownictwo? Jak skąpo zaspakajana jest wzrastająca wciąż wśród ludu potrzeba oświaty? Do jakiego ubóstwa doszła wieś, cierpiąca wskutek braku ziemi i samowoli urzędniczej? Jak wlecze w nędzy swój żywot ludność robotnicza? Gdzie tylko rzucimy okiem, wszędzie dostrzegamy rozstrój, niezadowolenie...”

Rozkład państwa, gnienie społeczeństwa rosyjskiego — to są słowa, których nie lekają się dziś wypowiadać nawet najumiarkowańsi wśród umiarkowanej partii kaddeckiej.

Posłuchajmy, co pisze (w dziś już zamkniętej) gazecie „Utro Rossii” b. prezes pierwszej Dumy prof. moskiewskiego uniwersytetu Muromcew. Oto jego charakterystyka współczesnej Rosji, wydanej dzięki obszarniczej Dumie na łup szlachcie:

„W głowach dzikich obszarników nie mieszczą się i nie mogą się pomieścić żadne idee ogólnopństwowe. Te idee zupełnie nie interesują naszego stanu szlacheckiego! Woła on o konieczności zniesienia wszystkich wolności, nie mając nawet określonego i ścisłego pojęcia o tem, co te wolności znaczą. Domaga się walki z „buntownikami”, rozumiejąc pod słowem „bunt” to wszystko, co przeszkadza zadowoleniu jego apetytów i potracą jego wiekowe przywileje. Obawiam się, że wraz z otwarciem trzeciej Dumy rozkład państwa będzie postępował kolosalnymi krokami. Ten proces rozkładowy już się rozpoczął.”

Jakże samo społeczeństwo rosyjskie reaguje na istnienie tego procesu?

„Niektórzy — odpowiada Muromcew — marzą o tem, że „Japończycy znowu nas wytrzępią”, a wtedy może się zrobi lepiej. A tymczasem niech każdy zajmie się swymi osobistymi sprawami i sprawkami. Zbiera pieniądze, lub odwrotnie, puszcza je, pije, gra w karty, hula, zajmuje się plotkami. Krzewi się i opanowuje wszystko anarchia. Wszystko się wali i rozkłada. A nowych podstaw nawet w odległej perspektywie nie widzimy.”

Kto to mówi? Maksymalista, wróg państwowości rosyjskiej?... O, nie! Liberal burżuazyjny, kadet, profesor prawa państwowego!

A cóż na to nowi „wybrańcy” — trzecia Duma? Jakim jest program ich działania?

Zajrzyjmy do najbardziej licznie reprezentowanych w trzeciej Dumie obozów — czarnosecińców, październikowców i kadetów.

Co do skrajnej prawicy, zamierza ona na pierwszych posiedzeniach Dumy podnieść kwestję zwrocenia się do cara z wiernopoddanym adresem. Gdyby większość Dumy nie przystała na to, w takim razie zamierza skrajna prawica zwrócić się do rządu samodzielnie, wyrażając życzenie, by car raczył pozbawić Dumę funkcji prawodawczych i przekształcił ją na instytucję doradczą.

A więc programem czarnej sotni w Dumie jest dokonanie nowego zamachu stanu. Zdaje się jednak, że pod tem hasłem najskrajniejszym prawicowcom nie uda się utworzyć silnej frakcji.

Słusznie zauważył pewien publicysta rosyjski, że skrajna prawica nie jest na tyle nierozsądną, by nie wyciągnąć konsekwencji z zaszłej zmiany, by nie zrozumieć, jak dogodnem jest dla niej takie narzeczanie panowania klasowego, jakim jest trzecia Duma. To też przypuszczalnie skrajna prawica uśmierzy trochę swój zapał wojowniczy nawet w osobach swych głośniejszych skandalistów i prawdopodobnie zechce „pracować” w ramach Dumy. Według rosyjskiego „Słowa”, na naradzie naczelnej instancji „Związku narodu rosyjskiego” zapadła podobno decyzja, by we wszystkich sprawach głosować razem z październikowcami, z wyjątkiem jedynie sprawy żydowskiej.

Co się tyczy październikowców, ciekawe rewelacje znajdujemy w oficjalnym organie tej partii, w „Głosie Moskwy”. Spotykamy tu następujące dyrektywy dla partyjnej frakcji w Dumie — aprobatę zamachu stanu, dokonanego przez rząd przez zaprowadzenie nowej ordynacji wyborczej, przyznanie konieczności zachowania praw wyjątkowych, odrzucenie równouprawnienia żydów, reformę samorządu lokalnego z nadaniem szlachcie roli dominującej itd.

Tak brzmią dyrektywy dla tej partii „ostatniego rozporządzenia rządowego”, jak stale nazywa październikowców postępową prasą rosyjską. Gdzie tu w tym programie „październikowców” zasady manifestu październikowego?

Wróćmy do wyżej postawionego problemu. Czem będą ratowały gnijącą Rosję obydwie powyższe partie? Jak widzieliśmy, ani jedna, ani druga należytych środków ratunkowych nie posiada.

Spojrźmy teraz na kadetów.

Na razie trudno określić ich program działania, gdyż właśnie teraz odbywa się w Finlandyi zjazd kaddecki, który ma dać

TEOFIL WOJSZWIŁO.

KARYERA JANKA.

I tam, na „górze”, całkowicie oddawał się myślom o Maryni. Uczucie dla niej chowało się głęboko na dnie serca, jak jaką świętość. Strzegł tej świętości zazdrośnie, nawet przed własną matką, wobec której nie miał innych tajemnic. Zdawało mu się, że to uczucie było wyłączną własnością ich dwojga — Janka i Maryni — i że wprost nie miał prawa wtajemniczać w nie kogoś innego, chociażby to była jego matka, którą tak kochał. Myślał o Maryni, tęsknił do niej coraz silniej, a jednocześnie przemyślał mu przez głowę strach i żal, że już jej może nigdy nie zobaczy...

Było jakieś święto uroczyste. Pani Pacewiczowa poszła do kościoła. Stara Wikta, siostrzyczka, również była na nabożeństwie. Jankowi pozostał w domu. Przechadzał się po swym pokoiku, trzymając w ręku książkę, której nie czytał, zatopiony w myślach.

Wtem posłyszal skrzyp furtki w ogródku przed domem, jakieś szybkie kroki po wysypianej ziwnie dróżce i w kilka sekund potem pukanie do drzwi, na dole. Zbiegł pośpiesznie, otworzył drzwi i cofnął się oszołomiony.

Na progu stała Sokółska — w czarnym, obcisłym zakiecie, z torebką podróżną, przewieszoną przez ramię.

— Nie poznajesz? — spytała, uśmiechając się.

Jankowi pochwylił ją za obie ręce i gwałtownie pociągnął do sieni.

— Maryniu! Przyjechałaś! — szeptał, dygocząc cały ze wzruszenia.

Przeciąg zatrzasnął drzwi za nimi. Wszedł do pokoju. Sokółska rozpięła zakieć i usiadła na kanapie. Jankowi ściągnął jej rękawiczkę i pokrywał pocałunkami rękę studentki, która przyglądała mu się bacznie. Wzięła wreszcie w obie ręce jego głowę, popatrzyła mu w oczy i pocałowała w czoło.

— Wydręczyli cię, mój biedaku — szepnęła — takiś blady...

— E, co tam o tem mówić! Ale jakieś się ty, Maryniu, tu znalazła... Nie rozumiem...

— Tymczasem to bardzo proste... Na „kursach” zostawiłam swój adres i dałam szwajcarowi zlecenie, aby mi przysłał do Warszawy wszystko, co przyjdzie dla mnie. Domyślałam się, że tam, a nie gdzieś indziej dasz znać o sobie, skoro cię podczas wakacji wypuścili. No i nie omyliłam się. Odesłano mi twój list do Warszawy. Wiedziałam, gdzie jesteś, więc teraz, jadąc do Pitra, zboczyłam i oto jestem tu. A gdzież twoja mama?

— Poszła do kościoła. Sam jestem w domu, ale chyba niebawem wróci, bo to już dwunasta.

— Dwunasta. Mamy więc jeszcze sześć godzin przed sobą...

— Jakto?

— No, bo ostatni pociąg stąd idzie o szóstej.

— Maryniu, ty dziś nie pojedziesz!...

— Pojadę, Janku. Muszę jechać, muszę koniecznie — powtórzyła Sokółska z taką stanowczością, że Jankowi zagryzł usta i, choć serce ścisnęło mu się boleśnie, nie próbował namawiać dziewczyny do odroczenia wyjazdu. Siedział naprzeciwko niej, wpatrzony w jej świeżą twarz, w promieniejące radością oczy.

— Maryniu, jaka ty jesteś ładna — rzekł,

prysuwając się ku niej z krzesłem i biorąc jej ręce w swe dłonie. — Ja bardzo tęskniłem za tobą, bardzo, Maryniu... Tylko o tobie myślałem... Bałem się o ciebie strasznie...

— Czego?

— Sam nie wiem... Właściwie to może nie o ciebie się bałem... Raczej o siebie, bo ja bym nie zniósł tego, gdyby cię coś spotkało... Maryniu, czyż tak koniecznie musisz dziś jechać?!

— Muszę, Janku, muszę koniecznie.

— Więc znowu cię nie zobaczę? Bóg wie jak długo? Maryniu, ja tu wprost nie wytrzymam. Zmęczony jeszcze jestem, ale czuję, że odzyskuję siły. I mam tu gnść przez rok cały! Nie, ja nie chcę tego, nie chcę za nic. Zerwał się i pocałował chodząc dużymi krokami wzdłuż pokoju.

— Jest na to rada! — rzekła Marynia.

— Jaka? — zawołał Jankowi, zatrzymując się przed studentką.

— Wyjedziesz stąd. Znikniesz policyi z oczu. Dam ci adres wileński, naszych facetów, przeprowadzą cię przez granicę. Wyjedziesz do Szwajcarii, nadprzysłąd do Zurychu. Będiesz mógł tam nadtywać. Tak, tak, to jest pomysły... Nie możesz przecie tracić całego roku tu, w tej dziurze zapadłej...

W sieni dały się słyszeć kroki i do pokoju weszła matka Janka.

— Panno Maryo! — zawołała. — A toż gość nieoczekiwany a miły. Moje dziecko kochane!...

Ścisnęła i całowała serdecznie Sokółską, która zerwała się z kanapy i pobiegła na spotkanie starszuszki.

— Wikty jeszcze niema? Toż musisz być głodna z drogi, dziecino moja. Czekał, zaraz

ci coś przyrządzę — mówiła matka Janka, biegnąc do kuchni, choć Marynia ją zapewniała, że nie potrzebuje.

Jankowi znowu pozostał sam na sam z Sokółską. Jej projekt sprawił na nim niemal takież same wrażenie, jak wiadomość, że może opuścić celę więzienną w „Predwaryle”, zakomunikowana mu przez żandarmerię. Właśnie jest sposób wyrwania się z tego więzienia, więc nie będzie tu gnść i skosztuje prawdziwej wolności w republikańskiej Szwajcarii — daleko od wszelkich „Predwarylek”, „fijotów”, nocnych rewizyj, od tego całego gmachu niewoli i ucisku, w którym żył dotychczas.

Gorące rumieńce wystąpiły mu na twarz, a głos jego drżał ze wzruszenia, kiedy omawiał z Marynią szczegóły tego planu. I tylko jedna myśl smutna mąciła mu radość, z jaką przyjmował plan wyjazdu za granicę. Musiał na długo rozstać się z Marynią. Tłómaczyła mu ona zresztą, że i takby się dłuższy czas nie widzieli. Wszak Marynia jechała do Petersburga na cały rok, aby na wiosnę zdać egzamina. A kto wie, może jesienią i ona będzie mogła przyjechać do Zurychu.

— Maryniu, jedyna moja, ty przyjedziesz tam, przyjedziesz na pewno — zawołał Jankowi, tuląc studentkę w objęciach i pokrywając pocałunkami jej oczy, usta, twarz, szyję...

— Janku, mama nadejdzie — broniła się dziewczyna, ale Jankowi nie słuchał jej protestów, tem bardziej, że były takie słabe, takie pozbawione stanowczości. Odsunął się tylko od niej, kiedy pomyślał o zbliżającej się chwili rozstania, która niosła tańce, zastawioną rozmaitymi przysmakami domowej spiżarni.

(Dalszy ciąg nastąpi).

dyrektywy swej frakcyi dumskiej. Pewnem jednak jest to, że taktyka kadecka będzie dążyła do tego, by utworzyć w Dumie razem z paźdzernikowcami centrum konstytucyjnym w celu ratowania resztek konstytucyjnych od zakusów skrajnej prawicy. Niewątpliwie w najlepszym nawet razie taka taktyka wyda owoc bardzo wątpliwy. Widzieliśmy bowiem, jakim zasadom „konstytucyjnym” ma hołdować frakcja paźdzernikowców.

Przyjęta na odbywającym się zjeździe kadeckim ogólna dyrektywa taktyczna, opracowana przez Milukowa, opiera się na następujących zasadach:

„1) Frakcja ma dążyć do wzięcia udziału czynnego w prawodawstwie; 2) starać się, aby wspólnie z żywiołami pokrewnymi utworzyć grupę, któraby miała możność wpływać na uchwały Dumy; 3) walczyć energicznie przeciwko usiłowaniu ograniczenia praw przedstawicielstwa narodowego; 4) zaznajomiwszy się z warunkami, od których zależy, ażeby dążenia frakcyi mogły urzeczywistniać się w praktyce, będzie ona popierała każdą reformę, zgodną z jej programem, poddawała surowej krytyce wszystkie projekty przeciwnie temu programowi albo mające na celu obronę interesów uprzywilejowanej mniejszości narodu; 5) będzie walczyła bezwzględnie z samowolą administracji i będzie starała się być wyrazicielką prawdziwej opinii kraju, gdyż taką wyrazicielką nie może być trzecia Duma, której skład utworzono w sposób sztuczny, w sposób nienormalny”.

Wszystko to jest bardzo piękne, ale (primo) zbyt nieokreślone i (secundo) trudne do urzeczywistnienia dla przerzedzonej, słabej frakcyi kadeckiej w Dumie. W jaki np. sposób ma ta frakcja „bezwzględnie walczyć z samowolą administracji”? Są to przecie tylko bezsilne słowa!

Kadeci nie są w stanie nic zrobić! Ludność jest całkowicie oddana na łup klasowej polityki. A proces rozkładowy pójdzie dalej swym trybem!

Tow. Dobrodzicka przewieziona do Wiednia!

Prokuratura krakowska, obawiając się widocznie, że krakowscy przysięgli może nie wydadzą werdyktu odpowiadającego życzeniom Skąłona, wniosła do najwyższego trybunału podanie o delegację sąduiedeńskiego dla sprawy tow. Dobrodzickiej, oskarżonej o zamach na warszawskiego generał-gubernatora. Trybunał kasacyjny dnia 7 b. m. uchwalił przychylić się do wniosku prokuratury krakowskiej i już dnia 11 b. m. wieczorem wywieziono tow. Dobrodzicką z krakowskiego więzienia śledczego do Wiednia, gdzie ją zamknęto w areszcie śledczym sądu krajowego. Równocześnie odesłano do sąduiedeńskiego akta jej sprawy.

Ze to przeniesienie procesu do Wiednia wpływa na niekorzyść oskarżonej, jasnem jest choćby już tylko dlatego, że tow. Dobrodzicka nie włada językiem niemieckim, co jej bezwzględnie ogromnie utrudni obronę.

Ale i z innych względów ten krok prokuratury krakowskiej daje do myślenia. Dla sprawy pruskich oszustw stemplowych nie delegowano sąduiedeńskiego, lecz przeprowadzono rozprawę w Krakowie. Ilekroć w jakimś procesie politycznym strona prywatna domaga się delegacji sądu pozagalicyjskiego, uważając sędziów galicyjskich w danej sprawie za uprzedzonych, odmawia się temu wnioskowi, a „patriotyczna” prasa galicyjska krzyczy, że usiłowano poniżyć sądy galicyjskie, podać w wątpliwość bezstronność sędziów polskich, kłaść własne społeczeństwo, obcym czynić widowisko z naszych spraw domowych i t. p.

Gdzie jednak wchodzi w grę życzenie rządu rosyjskiego, kończy się urzędowa polskość.

Sprawę całą zrobiono w najgłębszej tajemnicy. Jeszcze dnia 9 b. m. — kiedy już przed dwoma dniami zapadła decyzja przeniesienia tej sprawy do Wiednia na skutek dawno wysłanego wniosku prokuratury — dano dziennikom komunikat o prowadzeniu śledztwa, o zbieraniu materiałów w Warszawie. W ten sposób opinia publiczna została w błąd wprowadzona. Co więcej: Dnia 11 b. m. rano był mąż tow. Dobrodzickiej u prowadzącego tę sprawę sędziego Mydlarza p. Jendla, który mu ani słowa nie powiedział o mającym wieczór nastąpić przewiezieniu tow. Dobrodzickiej, skutkiem czego uniemożliwiono jej nawet zaopatrzenie się w ciepłe ubranie na drogę. Wieczorem pp. Pogorzelski i Stebelski z sądu, p. Chwalibogowski z prokuratury i dyrektor policyi p. Flatau odbyli naradę, jak dokonać przewiezienia tow. Dobrodzickiej w tajemnicy, żeby się o tem nikt nie dowiedział. I istotnie w najgłębszej tajemnicy przewieźli ją do Wiednia agenci policyjni Chojnacki i Moor.

Adwokata jej, tow. dra Marka uwiadomił sąd o tem dopiero nazajutrz po dokonaniu przewiezienia.

Obronę tow. Dobrodzickiej w Wiedniu objął tow. poseł dr Lieberman.

Już wyszedł z druku wielki ilustrowany

Kalendarz Robotniczy na rok 1908.

Bogata treść. — Obfite ilustracje. — Portrety wszystkich polskich i ruskich postów socjalno-demokratycznych.

Cena 70 halerzy.

Do nabycia w Administracji „Naprzodu”, Kraków, ul. Długa 1. 5.

Z literatury i sztuki.

Nr. 5 „Kropidła” wyszedł z druku. Zarówno wojny domowe w Kole polskiem i w klerkalnem centrum, jak proces Moltke-Harden, trzecia Duma, kawalerska jazda p. „majora” Nowotnego, „kandydatura” Stohandla itd. stanowią tematy satyrycznych ilustracji i zjadliwych dowcipów. Między kolejarzami wzbudzi niewątpliwie zainteresowanie felieton: „Opowiadanie kolejarza w Galicyi uczciwego”. — Cena numeru 20 hal. Prenumerata kwartalna 1 kor. Adres wydawnictwa „Kropidła”: Kraków, Wiślna 5.

KRONIKA.

Kraków, 12 listopada.

Sekretariat polskiego klubu socjalno-demokratycznego w Izbie postów mieści się w Wiedniu, VIII. Florianigasse 7, II. Stock, Thür 7.

Nowiny krakowskie.

Z teatru miejskiego komunikują nam: Najbliższy wieczór premierowy złożony będzie z trzech utworów: oryginalnej jednoaktowej komedyi „Ciocia Baruch”, osnutej na tle życia żydów polskich w Ameryce; jednoaktowej satyry Oktawiusza Mirbeau „Epidemia”, oraz baśni muzycznej p. Bolesława Raczyńskiego „Króliewicz Jaszczur”, która była w roku zeszłym śpiewana w operze lwowskiej i doznała dużego powodzenia u publiczności, a użnania w krytyce muzycznej.

„Cyd” Corneille’a — Wyspiańskiego, grany będzie po raz szósty we środę bieżącego tygodnia, poczem na czas pewien schodzi z repertuaru. Na środowym przedstawieniu zachowuje się ceny miejsc zwyczajne, wobec tego, że „Rycerzy północy” grano w poniedziałek, jako przedstawienie popularne.

Afisz piątkowy zapowiada wznowienie komedyi Czechowa „Wujaszek Wania”, która przed dwoma laty cieszyła się tak wyjątkowym powodzeniem. Obsada ról: pp. Wojska, Wysocka, Modzelewska, Jutkiewicz, Zelwrowicz, Sosnowski, Jednowski, Szymborski.

Sekcja skarbową Rady miejskiej odbyła wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem radcy Mendelsburga. Uchwalono z fundacyi dra Warschauera udzielić 18 rękodzielnikom pożyczki w kwotach od 150 do 200 K, w łącznej kwocie 3150 K; odpisano nieściągalne pożyczki 8 rzemieślnikom w łącznej kwocie 1176 K 50 h. Szpitalowi izraelickiemu przyznano subwencję 1500 K. Sprawę podwyższenia dodatków gminnych od podatku powszechno-zarobkowego I i II klasy, oraz od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, odroczone.

Z fundacyi Rudolfa udzielono pożyczkę 400 K pewnemu majstrowi stolarskiemu.

Przyjęto sprawozdanie z odbytej rewizyi kasy miejskiej w dniu 3 września b. r., oraz sprawozdanie z zamknięcia rachunków funduszów Dietla, Rudolfa i Muzeum narodowego za r. 1906.

O podpaleniu. Przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Trzaskowskiego stawał dziś 60-letni Szymon Mydlarz z Chelmka koło Chrzanowa, oskarżony o zbrodnię podpalenia. W nocy 15 lipca b. r. Mydlarz podpalił chatę, będącą jego i żony własnością, a pożar zniszczył chatę i stodołę, oraz budynek sąsiada, wyrządzając szkodę na 3000 K. Mydlarz sam zgłosił się do sądu w Chrzanowie, obwiniając się o podpalenie, którego się dopuścił z zemsty nad żoną. Twierdzi, że ona go biła i wypędzała z domu, a potem odmówiła mu należnej połowy kwoty otrzymanej od asekuracyi.

Wyrok podamy jutro.

Śmiertelny wypadek kolejarza. Wczoraj przywieziono do Krakowa zwrótniczego kolej pólnocnej Wiktora Gronickiego, który na stacyi Libiąż (koło Chrzanowa) dostał się

pod koła pociągu. Koła odcięły mu obie nogi powyżej kostek, tak, że stopy pozostały na szynach. Oprócz tego odniósł rany na głowie. Pogotowie ratunkowe odwiezło nieszczęśliwego, któremu grozi śmierć, do szpitala św. Łazarza.

Rzekomo zgubione brylanty. Przed 2 tygodniami doniósł policyi tutejszej handlarz brylantów Löbl Freilich, że zgubił 13 woreczków z brylantami wartości 90.000 K. Śledztwo wykazało, że doniesienie to jest nieprawdziwe. Freilich stał przed bankructwem i prawdopodobnie brylanty ukrył. Freilich został wczoraj aresztowany.

— Z Czytelnia dla kobiet. Wobec niezwykłego zainteresowania, jakie wzbudził pierwszy odczyt dra Reybekiela o „Nietzsche i nietzscheizm”, Czytelnia dla kobiet zaprosiła prelegenta do wygłoszenia cyklu. zł żonego z 5 odczytów, na temat: „O kierunkach i zasadach w etyce współczesnej”. Odczyty odbywać się będą w dniach 13, 20 i 27 listopada, 4 i 11 grudnia br. Pierwszy odczyt odbędzie się we środę 13 listopada w sali Eleuterii Rynek 17, II piętro. Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem. Krzesło 50 hal. Wstęp 20 hal.

— Koncert „Młodej Polski”, który odbędzie się dnia 15 listopada w „Starym Teatrze”, zapowiada się nader pomyślnie. Próby chóralne odbywają się codziennie. P. B. Walewski, dyrygent, przygotowuje utwory Jachimeckiego, Raczyńskiego, Rudnickiego, Wallera i Wolfsthal. Pani Czop-Umlaufowa odegra fantazję C-moll M. Świerzyńskiego, oraz kompozycje Klechowskiej, Różyckiego, Szymanowskiego. Bilety sprzedaje księgarnia S. A. Krzyżanowskiego.

— Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Wtorek: „Mściciel”, dramat w 3 aktach Juliusza Germana.

Środa: „Cyd”, tragedia w 5 aktach T. Corneille’a, tłumaczył St. Wyspiański.

Czwartek: „Mściciel”, dramat w 3 aktach Juliusza Germana.

Piątek: „Wujaszek Wania”, sztuka w 4 aktach A. Czechowa.

Sobota: „Króliewicz Jaszczur”, baśń muzyczna w 4 odsłonach B. Raczyńskiego. „Ciocia Baruch”, obrazek dramatyczny w 1 akcie. „Epidemia”, komedia w 1 akcie O. Mirbeau.

Niedziela o godz. 3 po południu: „Rewizor z Petersburga”, kom. w 5 aktach N. Gogola. (Ceny znizone do połowy) O godz. 7 wieczór: „Króliewicz Jaszczur”, baśń muzyczna w 4 odsłonach B. Raczyńskiego. „Ciocia Baruch”, obrazek dramatyczny w 1 akcie. „Epidemia”, komedia w 1 akcie O. Mirbeau.

— Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza, ul. Szewska 16, I. p.

W sali wykładowej Uniwersytetu ludowego we środę od godziny 7 1/2 do 8 1/2 wieczorem, p. dr. Włodzimierz Nowak: „Zasady chemii”.

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedzielę i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedzielę i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Nowiny lwowskie.

Śmierć robotnika kolejowego. W niedzielę o godz. 11 rano zginął na głównym dworcu przesuwacz wozów Władysław Dudziak. Pracował on przy przesuwaniu wagonów naładowanych drzewem, a przy odczepianiu wagonu uderzony został zderzakami w pierś, upadł, a koła formalnie przecięły go na dwie części. Nieszczęśliwy liczył dopiero 27 lat i utrzymywał starą matkę.

Krajowy związek sędziów. W niedzielę odbył się zjazd sędziów z całej Galicyi, na którym uchwalono założyć krajową organizację urzędników sędziowskich. Związek będzie utrzymywał kontakt z austriackim zjednoczeniem sędziów, a głównym jego celem jest dążenie do ścisłego przeprowadzenia zasady niezawisłości sędziowskiej oraz podniesienie dobrobytu członków. Przewodniczącym związku wybrano p. Leopolda Hausera, radcę wyższego sądu kraj. we Lwowie.

Z kraju.

Napad na generała. Donoszą z Jarosławia: Na generała barona Gemmingena, gdy z oficerami biorącymi udział w kursie tegorocznej ekwitacyi odbywał raport w południe 9 b. m. w krytej ujeżdżalni koło kasyna wojskowego, napadł niespodzianie porucznik ułanów Kohn i pałaszem zamierzył się na generała, stojącego do niego plecami. Oficerowie przyskoczyli na pomoc i cięcie, zamierzone na generała, ugodziło w rękę porucznika dragonów Schrotha. Inni oficerowie dobyli szabel i kilkakrotnie cięgli Kohna w głowę, który wtedy wybiegł z ujeżdżalni i zakrwawiony przechadzał się po ulicy. Zawezwano pogotowie 89 pułku piechoty. Przybył oficer, odebrał Kohnowi pałasz, przyaresztował go bez żadnego oporu i pod eskortą odstawił do szpitala wojskowego. Tam opatrzył ciężko rannego Kohna lekarz sztabowy dr Zapalowiec i uznał stan jego za groźny. Rana porucznika Schrotha jest również ciężką.

Za powód napadu Kohna podają wyrok sądu honorowego, który dzień przedtem miał orzec utratę stopnia oficerskiego.

Zasypanie 5 ludzi. We wsi Biłobozniew (powiat czortkowski) zaszedł w środę 6 bm. straszny wypadek, który zakończył się śmiercią pięciorga ludzi. Niedaleko od wsi, nad stawem, znajduje się wzgórze, z pod którego mieszkańcy gminy kopali glinę. Wedle wydanego przez gminę zarządzenia, wolno było kopać glinę tylko w środę i to pod nadzorem wiejskiego policyanta. Na czele gminy stoi bogacz Michał Brusikiewicz, który zupełnie nie troszczy się o swe obowiązki, podobnie, jak i jego zastępca; nikt też nie badał, czy

z powodu podkopywania się pod górę grozi ona usunięciem się; każdej środy przechodzili też ludzie i byle policyant pilnował, kopali glinę. Ostatnim razem, gdy sędmioro ludzi w wybranych jamach kopali glinę, usunęła się część wzgórza i zasypała ich; dwoje stojących trochę dalej przysypało lekko, tak, że ich wydobyto żywych, pięciu odkopano po jakiej godzinie nieżywych. Zginęły 3 kobiety: Bednarczuk, Krzyżanowska Paraska (nieznanego nazwiska), oraz 2 mężczyźni: Szmadyła i Fedko Muła. Po zabitych pozostało kilkanaście sierot w nędzy. Przyczyną katastrofy był zupełny brak nadzoru.

Falszywe pogłoski. Przed kilku dniami w dotarliśmy za „Dziennikiem polskim” w domość o aresztowaniu w Stanisławowie zarzutem malwersacyi kolejowych inspektora Franciszka Sawickiego, oraz starszych rezydentów Ferdynanda Wyspiańskiego i Ludwika Blumenthala. Okazuje się, że wiadomość była z gruntu fałszywą, że wymienieni panowie ani ze sprawą Siebauera, ani z inną inną malwersacyą nie mają nic wspólnego. „Dziennik polski” podaje, że informator wprowadził go w błąd, a my ze strony nie mamy żadnego powodu do rzucenia podejrzeń na niewinnych ludzi.

Z zaboru rosyjskiego.

Echa rewizyi. W uzupełnieniu wiadomości o rewizyi, dokonanej w drukarni p. Brusina Nowym Świecie w Warszawie, dodać należy, że podczas rewizyi znaleziono podobną ilość nakładu „Polaka”. Właściciel drukarni przewieziono do ratusza.

Rewizye w Lublinie. W piątek po południu policya z żandarmami i wojskiem dokonała rewizyi w więzieniu lubelskiem „na zamku”. Przez całą noc z piątku na sobotę, ulicę Zamkowa, Podzamcze, Jateczna i Szeroka obstawione były wojskiem, przyczem przeprowadzono drobniągową rewizję w domach znajdujących się przy wymienionych ulicach.

Zabicie komisarza. Jak donoszą do „Kuriera warsz.”, zabito w Radomiu komisarza policyjnego. Bliższych szczegółów brak.

Wedle „Lokalanzeigera” był to nie komisarz, lecz poliemaister i miano go zabić podczas przedstawienia w teatrze.

Zabójstwo. W Strzemieszyczach niewiadomo, czy zabili onegdaj wystrzelami z rewolwerów wachmistrza policyjnego Morozowa.

Aresztowania w Łodzi. W niedzielę w różnych dzielnicach miasta policya aresztowała 136 osób.

W fabryce Poznańskiego aresztowano 40 osób. przy których znaleziono kradzież towaru.

Echa zabójstwa policyjnego w Łodzi. W sobotę po południu, zaraz po zabójstwie agenta policyjnego, policya dokonała przy ul. Długiej licznych rewizyi w piwiarniach, baciarniach i traktyerniach. Aresztowano 10 osób.

Tajemny handel bronią. Agenci ochro dowiedzieli się, że bracia Szenberg sprzedają potajemnie broń z Torunia. Jeden z braci Szenbergów przebywał chwilowo w Toruniu, gdzie skupował broń, a drugi odbierał ją w Białymstoku. Zaczęto więc śledzić obu braci i w tym celu część agentów udała się do Białegostoku, a inni znów agenci do Torunia. W parę dni potem agenci stwierdzili, że Szenberg wysłał w czterech skrzyniach transport broni do Skierniewic, a sam wrócił do Warszawy, gdzie zamieszkał przy ul. Zielnej. Agenci udali się do Białegostoku i tam aresztowali Majera Szenberga, u którego znaleziono 150 broniów i 10 bomb. Dnia 13 b. m. ważyła przeszło pud.

Następnie agenci dokonali licznych aresztowań w Warszawie. Aresztowano z g. 40 osób.

Z caratu.

Zjazd kadetów. Na zjeździe kadeckim Finlandyi zwycięstwo odniosło umiarkowane skrzydło kadetów. Lewica kadecka z adw. katem Mandelsztamem na czele poniosła pełne fiasko. Do centralnego komitetu Mandelsztama nie wybrano.

Uchwalono wydawać organ dla ludu. Zamykając zjazd Milukow podkreślił, iż partya niema żadnego poważniejszego rożdziewku (?). Kadeci nie powinni imitować partye doktryn abstrakcyjnych (niby socy. na demokrację) i prowadzić elastyczną (sic) taktykę.

Rozwścieczeni czarnosecińcy odesy wob tego, że został wybrany do Dumy kadet polski, a główny macher czarnosecinny Kononowicz przepadł, zwracając się z podaniem do cara, by „buntowniczo” Odesę, kiem pozbawił przedstawiciela w Dumie. W telegramie do Stojypina hr. Kononowicz dowodzi, iż wybór Nikolskiego jest nieprawidłowy, gdyż w wyborach brali udział żydzi i besgoje-kadeci.

Chemia na usługach czarnej sotni. Zgodnie z wymaganiem czarnosecińców, komisyja w borczy w Kijowie poddała badaniu chemicznemu (eterem) kartki wyborecze, podane świeżo obranego posła kadeta Łuczyckiego. Nie mogąc jednak odnaleźć żadnego pretekstu dla unieważnienia kartek, administracya miała wybory zatwierdzić.

Frakcja socjalno-demokratyczna w trzeciej Dumie znowu się zwiększyła o kilku posłów i obecnie ma 18 członków. Ostatnio wybrano tow. Szyło z kraju „Przymorskiego“ (na Dalekim Wschodzie).

Z obozu socjalistów-rewolucjonistów. Jak donosi „Riecz“, pewien wybitny członek partii socjalistów-rewolucjonistów tow. W-w, znawca stosunków agrarnych w Rosji, przedstawił komitetowi centralnemu gruntownie opracowaną analizę procesu różniczkowania się włościaństwa rosyjskiego. Twierdzi on, iż utworzyła się wśród włościaństwa z jednej strony grupa burżuazji wiejskiej, z drugiej proletariatu rolnego. Wobec tego — zdaniem tow. W-wa — dla propagandy eserowskiej nadaje się niewielki tylko procent ogółu włościaństwa. Praca tow. W-wa podobno zrobiła wielką sensację w kręgach eserowskich.

„Russkoje Znamia“ o lewicy w Dumie pisze, iż, jak wiadomo czarnosecincom z pewnych źródeł, na pierwszym posiedzeniu Dumy Stołypin ma odczytać deklarację o usunięciu z Dumy wszystkich tych członków, którzy nazywają siebie socjalnymi demokratami, trudownikami i t. p., jako wrogów ojczyzny.

Jest to oczywiście bajka. Wiadomość powyższa daje jednak organowi czarnosecincomu pretekst do ubolewania nad tem, że rząd nie chce usunąć w ten sam sposób kadetów i paździenikowców, tych „rycerzy powolnego zjadania rządu“.

Tow. Masłow, jeden z wybitniejszych teoretyków socjalnej demokracji rosyjskiej, specjalista kwestii agrarnej, autor obszernego dzieła „Kwestya agrarna w Rosji“ (przetłumaczonego na język niemiecki), napisał nowe dzieło „Ruch włościański w Rosji“. Jest to historia ruchów chłopskich w Rosji, poczynając od początku przeszłego stulecia. Dzieło wyjdzie w grudniu.

Konferencya partii socjalno-demokratycznej odbędzie się wkrótce przy udziale świeżo obranych posłów socjalno-demokratycznych. Porządek dzienny: taktyka w Dumie, stosunki międzyfrakcyjne (bolszewików i mieńszewików) i wreszcie współpracownictwo socjalno-demokratyczne w prasie burżuazyjnej.

Ze świata.

Tajne opodatkowanie prostytutki. Niedawno utrzymywał reprezentant wolnego miasta Hamburga w niemieckiej radzie związkowej, w odpowiedzi na zarzuty tow. Bebla, że w Hamburgu niema domów publicznych w pojęciu technicznym sensie. Tow. Bebel zaś na to stwierdził, że policja hamburska gra rolę stręczycielki, że nie tylko toleruje domy publiczne, ale otacza je swą protekcją. Takie same stosunki panują w Lubec. Prawdziwość tego twierdzenia wyszła w tych dniach na jaw z okazji procesu przeciw kanceliarce policji hamburskiej o sprzeniewierzenie i fałszowanie aktów. Wyszło na jaw, że policja utworzyła osobną kasę, do której właściciele i mieszkanki domów publicznych płacili daniny. Z sum tych zebrał się fundusz 20.000 marek, z którego urzędnicy policji otrzymywali gratyfikacje i wsparcia, urządzano zabawy dla policyantów, dawano im na podróże do kąpiel itd. Kasa ta była tajnie prowadzona, nikt jej nie kontrolował i nie rewidował.

Odkrycia te wywołały ogromne oburzenie. **Katastrofa w kopalni.** W St. Etienne (Francja) wczoraj wieczór w kopalni „Loire“ na wysokości 200 metrów urwał się jadący do góry kosz z 7 górnikami. Wszyscy na miejscu zginęli.

Król Belgii Leopold ciągle daje prasie temat do pisania o nim. Temat to w części skandaliczny, w części polityczny. Po skandalu z licytacją spadku po zmarłej królowej, przychodzi na porządek dzienny sprawa narzucenia Belgii państwa Kongo, które nawet klerykalnym dziennikom, o ile nie zostały przekupione, daje powód do ostrego występowania przeciw królowi. Ostatni skandalik Leopolda zawiera się w tem, że swej metrese czy żonie morganatycznej baronowej Vaughan darował papiery wartościowe na sumę 30 milionów. Leopold nie tylko dąży systematycznie do pozbawienia swych córek spadku, ale i do wyrządzenia szkód państwu.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianola — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek.

SKŁADKI.

Zebrano na fundusz wyborczy tow. Ignacego Daszyńskiego: Lista nr. 875 zbierał tow. Oplustil w Podgórzu: od Oplustila J. — 20. Gebel J. — 20. Wencel J. — 20. Wojnarowski J. — 10. Porębski Fr. — 30. Blaski — 10. Kaim W. — 40. Breiowicz W. — 20. Bartosik — 10. Leszczyński J. — 20. Magdziarz — 10. Razem 240. — Lista nr. 879 zbierał tow. Bartosiński: Oramus — 40. Bartosiński — 50. Dudzińska — 10. Haecker — 20. Rucki — 20. Dr. Gl. — 20. Głuszynski — 50. Horowitz H. — 10. Mrozek — 40. Magolski — 20. Wrzeszcz — 10. Mondkiewicz — 20. Kleja — 10. Łabaj — 20. Bielak — 60. Miecik — 20. Biel — 20. Plaszewski — 30. Kaługa — 20. Zębalski — 20. Laszczyk — 50. Kostuchowna — 20. Onderka — 20. Kolacz — 12. Żyłowicz — 10. Gwóźdź — 20. Tomski — 20. Sta-

warski — 10. Hruściński — 50. Hyłko — 20. N. N. — 10. Dąbrowski — 20. Czarnuchowski — 20. Miarczyński — 10. Setkowiczowa — 10. Czechowicz — 30. Sołtyś — 20. Książek — 40. Razem 1142. — Lista nr. 894 zebrane na posiedzeniu Komitetu miejscowego: Dr 1. — Kl. — 20. Kühner 1. — E. — 40. Gracz — 40. T. B. — 10. Żyłowicz — 40. Loreczak — 40. Rosenzweig — 30. Dąbkiewicz — 20. Dr. Kappellner 1. — Razem 590. — Lista nr. 938 zbierał dr Bobrowski: Dr H. 2. — U. — 50. Kg. 1. — Fr. — 40. N. N. 2. — A. 1. — Sch. — 50. Mela 1. — Oddaj gałkę 2. — X. Y. 2. — Dr L. 1. — Turek 1. — Prokiesz — 50. P. — 40. Razem 1530.

Rada państwa.

(Telefonem).

Wiedeń, 12 listopada.

Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby posłów zjawili się w Izbie świeżo zamianowani ministrowie. Czescy radykali i czescy socjaliści wznosili bezustannie burzliwe protesty. Nowym ministrom składano serdeczne gratulacje. Wśród nieustającego krzyku czeskich radykałów przedstawił prezydent ministrów bar. Beck zamianowanych świeżo ministrów. (Burzliwe oklaski). Mimo kilkakrotnych napomnień prezydenta trwała demonstracja czeskich radykałów przez czas dłuższy.

Przeciw Praskowi.

Po załatwieniu wpływu przemawiał poseł tow. Nemecc, który z powodu rekonstrukcji gabinetu zaprotestował imieniem czeskich ludności pracujących, oraz wszystkich żywiołów wolnościowych ludu czeskiego, przeciw zamianowaniu Praska ministrem rodakiem czeskim, który zdeklarował się za wroga reformy wyborczej i robotników. Wnosi o otwarcie dyskusji nad oświadczeniem rządu, dotyczącem rekonstrukcji gabinetu, aby dać rządowi sposobność do rozwinięcia programu.

Wniosek ten odrzucono. Poseł Kłofacz zaprotestował w języku czeskim imieniem czeskich radykałów przeciw wstąpieniu obu Czechów do gabinetu.

Po odpowiedzi ministra sprawiedliwości na interpelacje, rozpoczęła się dalsza dyskusja nad wnioskami nagłymi w sprawie

zaopatrzenia ubogich rodzin rezerwistów

powołanych na ćwiczenia wojskowe. Izba uchwaliła nagłość wniosku Steinera, Reichstädtera i tow. w sprawie przyznania wsparć rodzinom rezerwistów powołanych na ćwiczenia, zaś odrzuciła nagłość wniosku posła tow. Winarsky'ego.

Następnie przystąpiono do szczegółowej dyskusji nad wnioskiem nagłym Steinera, Reichstädtera i tow.

Zabiera głos hr. Sternberg. — Posiedzenie trwa dalej.

Wybór prezesa Koła polskiego.

Wiedeń. Podczas dzisiejszego wyboru prezesa Koła polskiego padło 43 głosów na 49 obecnych na dra **Głabińskiego**. Dr Głabiński oświadczył, że wybór przyjmuje, poczem powiedział, co następuje:

Będę się starał położone we mnie zaufanie usprawiedliwić i proszę o poparcie panów. Składam w dniu dzisiejszym godność przewodniczącego organizacji narodowo-demokratycznej w kraju i Unii demokratycznej w Kole polskiem, aby tem silniej działać dla samego Koła polskiego bez różnicy poszczególnych stronnictw. Nie posiadam wprawdzie politycznego doświadczenia moich poprzedników, ponieważ atoli zmieniona sytuacja polityczna sadowi mnie na odpowiedzialny posterunek, choć przedewszystkiem wspomnieć z uznaniem o moim poprzedniku w urzędzie za jego polityczną lojalność, którą w ostatnich czasach okazał.

Nasza polityka i nadal opierać się będzie na tradycyjnej lojalności wobec cesarza, dynastji i państwa. Konieczności państwowe i nadal będziemy wotowali; musimy jednakże z całym naciskiem występować za uprawnieniami interesami naszego kraju, a przede wszystkim zapewnione być musi znaczenie Koła polskiego, jako przedstawicielstwa narodu i kraju. We wszystkich ważnych kwestiach politycznych Koło polskie na równi z innemi wielkimi stronnictwami postępować musi zgodnie.

Musimy żądać od rządu całego respektu dla uchwał sejmu galicyjskiego. Nie możemy pozwolić, aby nasze uchwały sejmowe pozostawały, jak to się często zdarzało, bez żadnej odpowiedzi, aby nas uważano za natrętnych petentów. To narusza naszą ideę autonomiczną, do której urzeczywistnienia dążymy.

Musimy także dopominać się od rządu, aby sobie przyswoił szczerze demokratyczne zasady. Nie będziemy znosić żadnych administracyjnych ani fiskalnych nadużyć i szyskan, żądamy równomiernego traktowania wszystkich klas społeczeństwa, cały nasz wpływ skierujemy celem zabezpieczenia i utrwalenia naszych narodowych i autonomicznych praw. Wobec innych narodowości, nie wyjmując Rusinów, zawsze postępować będziemy lojalnie, będziemy się starać istniejące różnice usuwać.

Szczególnie serdecznie ukształtować się musi nasz stosunek do polskiego stronnictwa

ludowego, aż starania nasze o połączenie Koła z polskim stronnictwem ludowem nie ukoronuje pożądaný rezultat.

W nadziei, że mimo chwilowych nieporozumień wszyscy członkowie Koła polskiego w energicznej pracy znowu się ściśle połączą, obejmuję z dniem dzisiejszym nowy swój urząd.

* * *

Wiedeń. (Tel. wł.). Gdy na początku posiedzenia zjawił się w sali bar. Beck z nowymi ministrami, przyjęli ich czescy socjaliści i czescy radykali głośnymi okrzykami, które szczególnie odnosiły się do Praska. Krzyk był tak głośny, że słów bar. Becka wcale nie było słychać; tylko stenografowie je zapisywali. Praskowi wypominano jego skandaliczny proces o łupienie dyet. Wniosek tow. Nemeca został wprawdzie odrzucony, ale głosowała za nim tak imponująca liczba posłów (160 do 170), że bar. Beck musiał zrozumieć swą przykrą sytuację.

* * *

Konferencya przewodniczących klubów.

Wiedeń. (Tel. wł.). Na dzisiejszej konferencyi przewodniczących klubów omawiano terno kandydatów do trybunału stanu i trybunału państwowego. Jako kalendaryum parlamentarne ustanowiono: 1) przewidywany budżetowy, 2) pierwsze czytanie budżetu, 3) drugie i trzecie czytanie ugody, 4) debata nad wnioskami nagłymi socjalistów w sprawie drożyzny. Tę debatę prezydent ministrów bar. Beck uznał za konieczną i pożądaną.

* * *

Przeciw polityce młodoczechów.

Praga. (Tel. wł.). Przeciw wstąpieniu młodoczechów do większości rządowej objawia się silna opozycja. Szczególnie ostro występują „Narodni Listy“.

Komisya ugodowa.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu komisji ugodowej przewodniczący dr Kramarz zawiadomił, że ks. Auersperg złożył mandat do komisji.

Poseł Laginia oświadczył, że związek południowo-słowiański solidaryzuje się z żądaniami Chorwatów na Węgrzech i odrzuca ugodę.

Posłowie tow.: Wityk i Modraczek podnosili, że odpowiedzialność za dalsze ukształtowanie politycznych i ekonomicznych stosunków spada na większość agrarno-klerykalną, która zaznaczyła się w zrekonstruowanym gabinecie. Tow. Wityk wspominał o zajściu w Czernowej, poczem omawiał sprawę uprzedzenia Galicji, budowy dróg wodnych, 2-letniej służby wojskowej i przeprowadzenia reformy agrarnej, a wkońcu zarzucił rządowi, iż nie czyni celem doprowadzenia do skutku pokoju narodowościowego w kraju.

Przemawiał jeszcze poseł Rolsberg, poczem posiedzenie zamknięto.

* * *

Klub chrześcijańsko-społeczny za ugodą.

Wiedeń. Stronnictwo chrześcijańsko-społeczne uchwaliło głosować za ugodą, jeżeli rząd da zupełnie zadowalające wyjaśnienia w sprawie kwestji prawno-państwowych.

* * *

Zastępca ministra obrony krajowej.

Wiedeń. Zastępcstwo chorego (?) ministra obrony krajowej Latschera porucił cesarz szefowi sekcyi tegoż ministerstwa, generał-porucznikowi Fryderykowi Georgiemu.

TELEGRAMY

z dnia 12 listopada.

Rozruchy na uniwersytetach.

Wiedeń. (Tel. wł.). Uniwersytet jest dziś zamknięty, tylko kliniki są otwarte. Przed uniwersytetem przyszło do starcia między niemiecko-narodowymi i włoskimi studentami, któremu dopiero policja położyła koniec. Włoscy studenci podążyli przed parlament i wysłali deputację do posłów włoskich. Imieniem posłów przyjął deputację tow. Pittoni, który zapewnił studentów, że dziś wszyscy posłowie włoscy odbędą posiedzenie dla naradzenia się nad tą sprawą.

Ta deputacja udała się też do rektora i ministra oświaty Marchetta z uzaleniem się na to, że wczoraj studenci włoscy zostali z uniwersytetu wyrzuceni.

Grac. (Tel. wł.). Z polecenia rektora uniwersytet jest dziś zamknięty.

Strajk piekarski w Pradze.

Praga. Zgromadzenie robotników piekarskich postanowiło od dzisiaj rozpocząć strajk w tych piekarniach, w których nie przyszło do porozumienia z majstrami. Liczba strajkujących wynosi 1400. Około 22 firm z 200 robotnikami przyjęło żądania.

Rozruchy na uniwersytecie paryskim.

Paryż. W sobotę przyszło na wydziale medycznym tutejszego uniwersytetu do silnych zaburzeń z powodu powołania na katedrę dwóch profesorów z Nancy. Studenci zmusili jednego z nich do przerwania wykładu, poczem rozpalili na podwórzu uniwersytetu ogień z ław szkolnych i książek. Przed mieszkaniem profesorów urządzono demonstrację. Wskutek ostatnich wydarzeń zarządził minister oświaty Briand zamknięcie wydziału medycznego do 31 grudnia b. r.

Szpiegostwo we Francji.

Tulon. Jak zapewniają, między skonfiskowanymi w mieszkaniu Ullmo'na pismami znajduje się jedno, z którego wynika, że Ullmo ofiarował Niemcom posiadane dokumenty. Pismo to przesłano sędziemu śledczemu w Paryżu.

Przeciw antymilitaryzmowi.

Paryż. „Humanité“ drukuje dzisiaj cykularz, który wydał prezydent ministrów do władz policyjnych, aby baczyły na objawy ruchu antymilitarnego.

Przed zebraniem się Dumy.

Petersburg. W klubie monarchistów odbyło się zebranie, na którem omawiano dyrektywę dla większości Dumy. W zasadzie postanowiono, że monarchiści, prawica i paździenikowcy mają się potęgować. Prezydentem Dumy ma być wybrany monarchista. W pierwszej linii wymieniają jako kandydata hr. Bobrińskiego. Kadeci mają być z prezydium wykluczeni. Wszelki kompromis z nimi ma być odrzucony.

Większość odmówi autonomii obcym narodom. Natomiast mają być do pewnego stopnia uwzględnione narodowe prawa co do szkół.

Wiceprezydent związku prawdziwie rosyjskich ludzi Puryszkiewicz, jakoteż Krupenski i Engelhardt wygłosili mowy, powitane oklaskami. Puryszkiewicz zaznaczył, że program jego nie jest reakcyjny, ale narodowo-liberalny, przystosowany do stosunków rosyjskich.

Samosąd.

Humań. We wsi Ustynówce obłąkany żyd podpalił kilka chat włościańskich. Ujęto go i osadzono w areszcie. Tłum bez względu na opór stawiany przez policję dał kilka strzałów, wyłamał drzwi od aresztu, porwał podpalacza i rzucił w ogień, gdzie obłąkany ten śmierć znalazł.

Revolucya wojskowa we Władywostoku.

Władywostok. (Pet. ag. tel.). Przy rewizji w warsztatach portu wojennego znaleziono bomby, plany, pisma i pieczętki rewolucyjnej organizacji wojskowej we Władywostoku.

Za stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Baczność krawcy krakowscy!** Walne zgromadzenie delegatów Kasy dla chorych towarzyszy przy stowarzyszeniu przemysłowców w Krakowie odbędzie się dnia 18 bm. o godz. 6 1/2 w czorze w lokalu Kasy, ulica Stolarska 13, I piętro.

* **Podgórze.** Staraniem Uniwersytetu ludowego im. Ad. Mickiewicza odbędzie się w stowarzyszeniu „Postęp“ (Mały Rynek 4) we czwartek 14 bm. zwyczajny odczyt z obrazami i kłakami. Przed odczytem deklamacya. Wstęp wolny. Początek o godz. 8 wieczór.

* **Chór robotniczy w Krakowie.** Próby do koncertu na 8 grudnia br. odbywają się regularnie w każdy wtorek, czwartek i sobotę w lokalu przy ulicy Podwale 12. Upraszają się wszystkich członków chóru o regularne uczęszczanie.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 12 listopada. Pszenica na październik 12.73 do 12.74. Pszenica na kwiecień 11.24 do 11.25. Żyto na kwiecień 11.91 do 11.92. Owies na kwiecień 8.60 do 8.61. Kukurudza na maj 7.34 do 7.35. Rzepak na sierpień 17.10 do 17.20. Wszystko za 50 klg.

Oferty mierne. Chęć kupna mierna. Uspokojenie spokojne. Pogoda: deszczowo.

Przepowiednia pogody.

Galicja zachodnia: Równomiernie pochmurno, mierne wiatry, chłodno, mgła poranna.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

Z powodu pogrzebu naszego dyrektora ś. p. Franciszka Słeka biura Zakładu Zastawniczego Kasy Oszczędności Miasta Krakowa będą zamknięte we środę po południu dnia 13 b. m., zawieszona też będzie we środę po południu licytacya w Zakładzie Zastawniczym i rozpocznie się ponownie we czwartek d. 14 b. m. o godz. 10 przed południem.

Dyrekcya

Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Za trochę ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniu” liczymy za każde słowo 6 h, tytuł 20 hal.

Kilku zdolnych

czeladzi blacharskich znajdzie stałe zatrudnienie w pracowni blacharskiej Władysława Zabzy w Nowym Sączu. 768

Sklep z mieszkaniem

w dobrym punkcie za rogatką Zwierzyniecką Nr. 23 każdego czasu do wynajęcia. Wiadomość u M. Kleinbergera. 762

Wyganka z Rosji

poszukuje jakiegokolwiek zajęcia pisze na maszynie. Ul. Basztowa 15, 770

Rutynowany dyetaryusz

w średnim wieku, katolik, posiadający chlubne świadectwa z c. k. urzędów, biegły w rachunkach z szybkim i wyrobionym piśmem polskim i niemieckim poszukuje zaraz posady. Zgłoszenia: „Pisarz”, Podgórze, ul. Wielicka L. 10, u p. Drożdżów. 770

Czeladnika i ucznia

do warsztatu kołodziejskiego na bardzo dogodnych warunkach przyjmie natychmiast Paweł Wałaski w Łyżbicach Nr. 51, o. p. Trzynieć Śląsk austr. 767

2 Praktykantów

poszukują W. Rosenblum Grodzka L. 40. 731

Pomadki

mieszane 1/2 kg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/2 kg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/2 kg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Poleca fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualda Pieczarki. 368

Na nagniotki

Niezawodna pasta nawet na zastarzałe nagniotki w aptece E. Sokalskiego w Kętach. Dwa pudełeczka za zaliczką 60 hal. 474

Bryndza owcza karpacka

1 faska 5 kg. bryndzy deserowej 7 K, 1 faska 5 kg. bryndzy majowej 6 K, 1 faska 5 kg. bryndzy ostrej K 4-50, 1 faska 5 kg. masła deserowego 9 K, 1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego 9 K, 1 paczka 5 kg. makaronu tarchony K 4-50, 1 paczka 5 kg. slipek suszonych 3 K, 1 paczka 5 kg. słoniny białej albo wędzonej K 7-80, 1 paczka 5 kg. kiełbas wieprzowych K 8-50, 1 kg. kawy surowej od K 2-20 do 3-60, 1 kg. kawy palonej od K 2-80 do 4-—, 1 kg. herbaty od 5 do 12 K. Poleca dom specyaliów węgierskich Kiefer Leo, Kesmark Węgry.

SOLOL

jest środkiem do konserwowania podszew, czyniąc je trwałe i nieprzemakalne. Do nabycia w Krakowie u p. Franciszka Lenerta, ul. Stawkowska, w Bochni u p. Józefa Michnika, w Tarnowie u firmy Rosenberg i Ritter, w Rzeszowie u p. Feiwa Kohna, w Stryju u p. S. Bucha obok apteki Gärtnera Fabryka chemiczna M. KRAUSA w Białej. 688

Magazyn obuwia

Edwarda Bórka
w Krakowie ul. Bracka 8.
Poleca na sezon jesienny i zimowy trwałe i tanie obuwie

wyrobu własnego jakoteż:
SPECYALNOŚĆ:
BUTY DO POLOWANIA
i t. d. Materiał pierwszej jakości zagraniczny i krajowy, 612

Kasa zaliczkowa

Filii Banku hipotecznego
w Krakowie, ul. Bracka 1.

Pożyczki ze skryptami
notaryalnymi (spłata ratami tygodniowymi, miesięcznymi, kwartalnymi).

Pożyczki na zastaw
kosztowności (złota, srebra, drogich kamieni i papierów wartościowych) od 10 koron 579 poczynszy.

Zalecona przez Towarzystwo lekarskie krakowskie Szczawa alkaliczno-sodowa, zawierająca części składowe chemiczne jak

Woda Bilińska

wyrobu naszego pod kontrolą Komisji przemysłowej Towarzystwa lekarskiego, używaną bywa w zgadze, kurczach i przewlekłych katarach żołądka z dobrym skutkiem.

Cena flaszki w Krakowie 15 ct.

Do nabycia w aptekach i drogueryach. — Skład dla Lwowa w aptece J. Włódrskiego.

K. Rząca i Chmurski w Krakowie

66 właściele fabryki wód mineralnych.

Odległo-samozapalacz gazu

1. Aparat „Telefos” zastosowany do gazowego palnika daje tę samą wygodę przy oświetleniu gazem, jaką daje elektryczność;
2. funkcjonuje na każdej odległości;
3. zapobiega niszczeniu się siatek żarowych i ułatwianiu się gazu, zamykając go hermetycznie;
4. za naciśnięciem guzika zapala lampę lub gasi;
5. daje możność jeden i tensam płomień zapalać czy gasić z różnych miejsc odległości;
6. daje się zastosować do jednego, kilkunastu lub kilkudziesięciu lamp jednocześnie.

TELEFOS

Generalne zastępstwo

F. LORD

Biuro techniczne

Kraków, ul. Floryańska 55

Telefon Nr. 230.

Znakomite kawy

poleca handel pod firmą

Wojciech OLSZOWSKI
w Krakowie, Mały Rynek
róg ul. Szpitalnej. 461

Maszyniste

doświadczony w ogólnej budowie maszyn i ruchu kolei linowej, o ile możności stanu wolnego, władającego językiem polskim i niem., za dobrem wynagrodzeniem poszukuje się natychmiast dla Galicji. Oferty z odpisami świadectw, podaniem wymaganej płacy i życiorys wnosić pod „U 269” Annonzen-Expedition Rafael & Witzek, Wiedeń, L. Graben 28. 775

NOWOŚĆ!
Mała orkiestra do kieszeni.

NOWOŚĆ!
Kilka osób jest w stanie utworzyć formalną orkiestrę z takiej harmonii. Harmonia z dobrym akompaniamentem 680 kor. Nr 2271 mosiężne blaszki, 10 otworów, 20 tonów

lepszego gatunku z bębniem. Każdy może grać bez nauki. Za sztukę w ładnym pudełku K 2-50. Nr. 2272 ta sama, 16 otworów, 32 tonów z tremolową tonacją, najepszego gatunku z bębniem w ładnym pudełku K 3-—. Wysyłka za pobraniem lub poprzedniemi nadesłaniem należytości. C. k. nadworny dostawca HANNS KONRAD, dom eksportowy instrumentów muzycznych w Brün Nr. 653 (Czechy). Bogato ilustrowany główny katalog z przeszło 3000 wzorami wysyła na żądanie darmo i oplatnie. 593

Pracownia haftów „Hermina”

Kraków, Karmelicka 15

poszukuje panien uzdolnionych w hafcie.

Mimo ogólnej drożyzny sprzedaję moje towary i nadal po nadzwyczajnie tanich cenach. Nikłowy Remontoir kieszonkowy z marką Systemu Roskopf, 36 godzin idący wraz z pięknym łańcuszkiem K 3-90, trzy sztuki K 11-—, sześć sztuk K 20-—. Srebrny Roskopf o trzech kopertach, bardzo silny K 12-—. Stalowy damski remontoir K 7-80. Budzik najlepszy K 3-—. Łańcuszki srebrne od od K 2-—, zegarki damskie złote od K 20-—. Bogato ilustrowane cenniki na żądanie darmo i oplatnie.

IGNACY CYPRES, KRAKÓW,
ul. Floryańska 49.

Powszechny Zakład Kredytowy

stow. zarej. z odp. ogr.

w Krakowie, Gołębia 3

podwyższa stopę procentową od wszystkich wkładów poczynszy od 15 listopada 1907 z 4 1/2 % na

5%

Wkłady oprocentowują się od dnia złożenia do dnia podniesienia.
Podatek rentowy od wkładów opłaca Zakład.

BAZAR KRAKOWSKI
ULICA SZEWSKA 2.

Nowo otwarty

MAGAZYN OBUWIA

przy ulicy Szewskiej L. 2

pod firmą:

BAZAR KRAKOWSKI
F. ŁODZIŃSKIEGO

poleca Szanownej P. T. Publiczności wielki wybór obuwia amerykańskiego, oraz własnego wyrobu męskiego, damskiego i dzieciennego, odznaczającego się trwałością, najnowszym fasonem i umiarkowanymi cenami. Zlecenia z prowincji skutecznia się w jak najkrótszym czasie, podług nadesłanej miary lub starego bucika.

Filia: Sukiennice (Hala) L. 12.
Pracownia: ul. Wygoda L. 5.

FALCK & CO., HAMBURG 1.

ZOFIA BIESIADECKA

.....OSWIECIM.....

Przez Wysokie s. k. Namieśnikowice koncesjonowane

Biuro podróży

Zofii Biesiadeckiej

Oświecim (dworzec)

sprzedaje

bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla par

statków pospiesznych

oraz bilety kolejowe dla

kolei północno-amery

kańskich we wszyst

kich kierunkach.

Ceny ściśle wedle taryf

okrętowych i kolejowych

Bilety okrętowe do Kanad

i bilety kolejowe kanadyjskie

Prospecty darmo i oplatnie

Proszę zawsze ządać wyrobu krajowego

Munka oszczędzające, jędrne mydło

z „nosorożcem” lub „kosa”

z pierwszej galicyjskiej parowej Fabryki mydła

SZYMONA MUNKI W ŻYWCU 8.

(Założonej w roku 1846).

Próbki i cenniki darmo.

Mimo znacznego podrożenia kaloszy

sprzedaje największy dom obuwia znanej w świecie firmy

Alfreda Fränkla Sp. kom.

w Krakowie, skład główny Rynek 14

Kalosze i Śniegowce po niebywale niskich cenach.

Kalosze męskie . po złr. 2-25

Kalosze damskie . po złr. 1-40

Kalosze dziecięce po złr. 1-15

Kalosze męskie „Slipery” po złr. 2-60

Kalosze damskie „Slipery” po złr. 1-95

Kalosze dla pańienek . po złr. 1-30

Uwaga: Największy wybór męskich, damskich i dzieciennych bucików po niskich, stałych, fabryczn. cenach. Zastępca L. Steigler.

Wyszło z druku 2 wydanie książki

Worek Judaszów

czyli

Rzecz o Klerykalizmie

napisał

Franciszek Młot

Cena za egzemplarz bogato ilustrowany 60 hal. z przesyłką pocztową 80 halerzy

Do nabycia u kolporterów partyjnych, we wszystkich księgarniach oraz w sklepie „Naprzód”, Kraków Długa 5.

Artystyczny Zakład rytowniczy
MAKSA GLASERMANA
we Lwowie, Sykstuska 17

wykonuje gustownie po umiarkowanych cenach
stampilie kauczkowe
pieczęcie, tablice i napisy metalowe, oraz grawury na wszelkich metalach.

Wielki skład drukarń kauczkowych oraz

Farb do stampilli.

Dla stowarzyszeń robotniczych znaczny opust.

Cenniki darmo i oplatnie. 569

Kto szuka?
zajęcia, posady, lekcji, robotników, służby, kto szuka mieszkania w mieście lub na lato sklepu znajduje najłatwiej, ogłaszając w dziale drobnych ogłoszeń „Naprzodu”. Od wyrazu płaci się tylko 6 h., listownie także w markach.

Upraszamy Szanownych czytelników, aby zama

wiając lub kupując przed

mioty, reklamowane w

„Naprzodzie”, lub wogóle

korzystając z działu ogło

szeniowego, raczyli powo

ływać się na „Naprzód”

jako na źródło, skąd in

formacje swoje zaczer

pnęli. Takie powoływanie

się bowiem wpływa na

rozszerzenie ogłoszeń

„Naprzodu”